

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เกียรติที่แท้จริงคือบุญกุศล

ก่อนจึงหัน

เราเห็นสภาพของวัดป่าบ้านตาดที่เหลือเพื่อไปด้วยจิตปัจจัยไทยทานต่างๆ เรา
ก็เป็นนักท่องเที่ยวทั่วประเทศไทย เลยอยากจะพูดว่า ไม่ใช่वाद เอาหลักความจริงมา
พูด เราเที่ยวหมดทั่วประเทศไทย วัดสูงสุดเราเข้าหมด ครั้นสุดท้ายก็มาเห็นวัดป่าบ้าน
ตาดนี้ อาหารการกินทุกอย่าง ปัจจัยไทยทานกำลังท่วมพระ พระกำลังดินมันจะตาย
เดี๋ยวนี้ละ คือมันท่วมมาก วัดนี้ท่วมมากจริงๆ เพราะเราเที่ยวไม่ว่าทางปริยัติ ไม่ว่าทาง
ภาคปฏิบัติเราเข้าหมดเลย มันก็เห็นทุกสิ่งทุกอย่างซี ที่นี้รวมมาแล้วก็มาเห็นอาหารที่
วัดป่าบ้านตาดนี้ รู้สึกว่าพิลึกพิลั่น ถ้าพระองค์ไหนไม่ฉลาดมันตายอยู่ที่นี่ละ ถ้าไม่ฉลาด
อาหารท่วมหัวมันตายละพระวัดป่าบ้านตาดนี้

เห็นสภาพนี้แล้ว กับสภาพที่อยู่ในป่า สภาพที่อยู่ในป่านี้อาหารพอได้ฉัน ข้าว
เป็นพื้น ฉันข้าวเปล่าๆ ละมากต่อมากอยู่ในป่าในเขา ได้อะไรบ้างนิดๆ หน่อยๆ แต่
สำคัญที่ท่านไม่เป็นอารมณ์กับอาหาร จิตใจของท่านตั้งในธรรมๆ ท่านจึงไปหาอยู่ที่อด
อยากขาดแคลนๆ แต่ธรรมเจริญๆ ขึ้นตลอดๆ นี่ละครูบาอาจารย์ของเรามีหลวงปู่มั่น
เป็นต้น สถานที่ใดที่ลำบากลำบากนี้ พ่อแม่ครูจารย์มั่นเราเข้าถึงหมดๆ เลย นั่นละ
ท่านผู้ได้นำอรรถธรรมมาให้โลกได้กราบไหว้บูชาท่านเป็นอย่างนั้น ท่านไม่ได้ได้อยู่
แบบเหลือเฟือเพื่อผู้มาบูชาทุกอย่าง กินแล้วนอนเหมือนหมู ประเภทนี้ประเภทตายจม

อย่างประเภทพ่อแม่ครูจารย์มั่น นั่นประเภท สรรณ คัจฉามิ ของสัตว์โลกทั่วๆ
ไป เรอดไม่ได้เพราะผ่านไปหมด ที่ไหนๆ ผ่านทั้งนั้นๆ ใครสติปัญญาดีเอาตัวรอดๆ
ถ้าใครโง่เขลาเบาปัญญาก็นอนจมไปกับปัจจัยไทยทานทั้งสิ้นนี้แหละ อันนี้เขามาถวาย
เพื่อบุญเพื่อกุศล เขาเป็นบุญเป็นกุศล แต่เราจม ใครโง่ใครฉลาดพิจารณาซิ ประชาชน
เขามีความเฉลียวฉลาด นำปัจจัยไทยทานมาถวาย นำบุญเข้าสู่จิตใจ แต่พระที่โง่มี
เท่าไรกว้านมาๆ ท่วม กินแล้วนอนเหมือนหมูไม่ภาวนาเลย กินมาก นอนมาก ชี้เกียจ
มาก เข้ากันได้สนิท จะเอาเนื้อหรือเป็นสรวง กินมาก นอนมาก ชี้เกียจมาก เนื้อหรือเป็น
สรวง คัจฉามิ ของพระกรรมฐานเรานะ ให้เอาไปพิจารณานะ

ถ้าจะเอา พุทธิ ธมฺมํ สงฺฆํ สรรณ คัจฉามิ สติปัญญาต้องติดแนบกับตัว อะไร
เป็นภัยต่อธรรม เป็นคุณต่อธาตุก็ตามแต่เป็นภัยต่อธรรม ท่านปัดๆ นะ นี่ละการ
ปฏิบัติธรรม ครูบาอาจารย์องค์ใดที่ได้นำธรรมมาสอนโลก ยังปรากฏชื่อลือนามอยู่ทุก
วันนี้ เราได้กราบได้ไหว้ท่านอยู่ มีแต่ท่านผู้สมบุกสมบันทั้งนั้น ท่านไม่ได้อยู่ด้วยความ

เหลือเฟือทุกอย่าง ได้ธรรมมาจากการอยู่กินหลับนอนเหลือเฟือนะ ท่านได้มาจากที่
แรงแค้นกันดาร ธรรมเจริญๆ ออกมาเป็นสภาวะของโลกให้ได้กราบไหว้บูชาทุกวันนี้
ให้เรานำท่านมาเป็นสภาวะ เป็นที่ระลึกในจิตใจของเรา

อย่าตื่นกับอะไร จิตให้มุ่งต่อธรรมตลอดเวลา ผู้ที่รู้จักประมาณในการขบการฉัน
สติจะดี ยิ่งผู้ผ่อนผู้อดอาหารแล้ว สำหรับนิสัยที่ถูกต้องกันแล้วดี ดีมากกว่านั้นเลย
เพราะฉะนั้นพระวัดป่าบ้านตาดจึงไม่ค่อยมาฉันครบละ เราไม่เคยเห็นท่านมาฉันครบ
องค์นะ ขาดไปไม่ทราบวันหนึ่งก็องค์ น้อยเมื่อไรอยู่ในวัดนี้ มีแต่ท่านส่งเสริมธรรมสั่ง
สมธรรมทั้งนั้น

สติเป็นสำคัญ อาหารเหล่านี้ถ้ามีมากทำลายสติ สติกับปัญญาถูกทำลายไป
ด้วยกัน เพราะฉะนั้นท่านจึงมีการลดการหย่อนการผ่อนผันทุกอย่าง คอยดูตั้งแต่
สติปัญญาจะก้าวหน้าหรือจะคงที่หรือจะถอยหลัง ท่านคอยสังเกตด้วยอาหารปัจจัย
เหล่านี้เป็นเครื่องเสริมธาตุขันธ์ แต่เป็นเครื่องเหยียบย่ำทำลายธรรมสำหรับผู้ไม่รู้จัก
ประมาณ ให้ท่านทั้งหลายจำเอานะ

ธรรมเหล่านี้ในประเทศไทยมีใครมาเทศน์อย่างนี้ เราอยากจะพูดอย่างนี้
ธรรมที่กล่าวอยู่เวลานี้ เรียบจบพระไตรปิฎกก็จบมาเถอะนะ ก็ประโยคๆ ใครได้
พิจารณาธรรมเหล่านี้ จนถึงกับบรรจุเข้าสู่ใจและนำมาสอนโลก ในโลกปัจจุบันนี้มีใคร
เราอยากว่าอย่างนั้นนะ ก็มีแต่อีตาบัวองค์เดียวนี้มาพูด รู้หรือไม่รู้ หรือเอามาต้นเดา
เกาหมัดสอนเขาก็ไม่รู้แหละ ให้ท่านทั้งหลายฟังเอา ต้นเดาหรือไม่ต้นเดาฟังเอา เรา
เทศน์มาได้เป็นเวลา ๕๕ ปีแล้ว แต่ที่ออกสนามจริง ๆ ช่วยชาติบ้านเมืองก็หกเจ็ดปีมา
นี้แล้ว ผิดหรือถูกให้ท่านทั้งหลายเอาไปพิจารณา

ธรรมนี้เป็นธรรมสอนโลก จะต้องตรงไปตรงมา ไม่มีพลิกแพลงเปลี่ยนแปลง
หลายสันพันคมแบบกิเลส อะไรๆ ก็เจริญพรๆ ดังที่พ่อแม่ครูจารย์มันเคยเล่าเราขบชั้น
จะหัวเราะ เราจะตายนะ ท่านพูดเฉย ท่านสอนพระเวลาจนตรอก เวลาจะฉันจังหัน นั่ง
เสียบเลยนะ ท่านขึ้น เรานี้อดหัวเราะไม่ได้ บังคับเอาไว้ท่านพูดขบชั้นนี้ะ พูดเฉย ท่าน
ไม่มีอะไรท่านพูดเฉยว่า กรรมฐานเราดี ถ้าที่ไหนอาหารการกินมามากๆ หม้อใหญ่ๆ
ปิ่นโตหลายถาดมาแล้ว สถานที่นั้นว่า อากาศดีนะโยม อากาศดีปลอดโปร่งทุกอย่าง
สะดวกสบายทุกอย่าง ถ้าไปตรงไหนขาดแคลนบ้าง อ้อย ที่นี้ฮึดฮัดหายใจไม่ออก อาตมา
จะลาละโยม

ท่านพูดเฉยนะ แต่เรามันจะตาย ท่านสอนพระ ท่านพูดเฉยๆ ไม่มีอะไร แต่เรา
มันตื่นอยู่ภายใน บังคับไว้ ไม่งั้นมันอดหัวเราะไม่ได้ อาตมาจะลาละโยม ที่นี้อากาศไม่ดี
อ้อย ท่านพูดขบชั้นดี มันจะตายมันไม่ได้สะแตกชิ เวลาท่านสรุบนะ มันไม่ได้สะแตกมัน

จะตาย มันจะไปละ ท่านพูดนี้ท่านเฉยตลอด ไอ้เราอดหัวเราะไม่ได้ มันจะตาย ตรงไหน
ที่ปีนโตมาก ๆ หม้อใหญ่ ๆ มาแล้ว ที่นี้อากาศปลอดโปร่งโล่งดีนะโยม ท่านว่า ท่านพูด
เฉย แต่ผู้ฟังจะตาย ท่านเฉยนะ ท่านไม่ได้พูดมีอะไร จำเอนะพวกอากาศโปร่ง ๆ มี จำ
ให้ดีนะ วัดป่าบ้านตาดนี้อากาศปลอดโปร่งดี พวกกันเจริญพรให้เขาซิ มาใส่บาตร เจริญ
พรให้เขาอย่าฉันทเฉย ๆ ปลอดโปร่ง ๆ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

เดี๋ยวนี้อะไร ๆ มารวมอยู่กับเราหมดนะ หนักมากอยู่ เช่นอย่างเจดีย์วัดโคศฯ ก็
เหมือนกันมารวมอยู่ทั้งหมด ที่จะมารวมก็คือเราได้พิจารณาเรียบร้อยแล้ว ลงตัว
เราจะอาราธนาพระธาตุของครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ท่านมรณภาพไปแล้ว เรียกว่าเป็น
ครูบาอาจารย์ประเภทเพชรน้ำหนึ่ง ๆ เราจะอาราธนาท่านมาประดิษฐานอยู่ที่เจดีย์
วัดโคศการาม ที่นี้งานเขาทำไป แต่ก่อนก็ท่านทองนั้นแหละสะเปะสะปะทำไป มันก็ไม่
พ้น เมื่อไม่พ้นแล้วเราก็เข้ารับเลยทันที งานไม่ให้หยุด นั้นเอาละนะ คือไม่ให้มี
หยุดชะงักว่าขาดเงินขาดทอง เอาทำไปเลย เราตัดครองเข้าไปแล้วนั้น จึงว่าหนักมาก

(รถขนน้ำมันกำลังเข้ามาในวัด) นั้นเห็นไหมเป็นถึง ๆ เข้าปั๊มน้ำมัน นี่ปั๊มน้ำมัน
เต็ม เดี๋ยวนี้มันน่าจะถึงล้านเดือนหนึ่ง ค่าน้ำมัน คือน้ำมันโรงพยาบาลต่าง ๆ โรงไหนมา
ไม่ว่าใกล้ว่าไกล เวลาขากลับออกไปนี้เติมน้ำมันให้เต็มถึง ๆ เหมือนกันหมด นี่ที่น้ำมัน
เอามา

เราพูดถึงเรื่องวัดโคศการาม เวลาไม่ให้หยุดบอกเลย งานให้เดินทะเล จำเป็น
จริง ๆ ไม่มีอะไรเราจะยอมรับหมดทุกอย่าง ติดคุกติดตะรางเราจะติดเพื่อครูอาจารย์
ทั้งหลาย เพื่อไม่ให้งานนี้หยุดชะงัก เสียไป ก็หนักอยู่กับเราอีก ที่เราส่งเงินของวัดไป
จริง ๆ ๑๒ ล้านแล้ว ส่งไป ๔ ชุด ๆ ละ ๓ ล้าน เวลาที่จวนเข้าไปทุกที ๆ แล้ว นี่ก็เราตัด
ครองเข้าไปแล้ว จึงว่าหนักมากสำหรับเรา อะไรที่จำเป็น ๆ มักจะเข้ามาที่นี้ ๆ เราเป็น
ผู้รับ ๆ ไป นี่ก็กำลังรับคลังหลวงเพื่อพี่น้องลูกหลานชาวไทยเรา ให้ไหลเข้ามา ๆ ในคลัง
หลวง คลังหลวงคือหัวใจของชาติ ที่เป็นหลักจริง ๆ ก็คือทองคำ เราจึงเสาะแสวงตลอด
ทองคำ

เพราะเราได้เข้าไปดูเองทองคำในคลังหลวงของเรามีน้อย จึงต้องพยายาม ก็ได้
สมมักสมหมายตามกำลังศรัทธาของเรานั้นแหละ ได้ทองคำถึง ๑๑ ตัน รวมทั้ง ๓๗
กิโลครึ่งนี้บวกกับประเภทที่นำไหลซึมก็จะเข้า ๒๐๐ กิโลแล้ว เรียกว่า ๑๑ ตันกับ ๒๐๐
กิโลไม่ผิดแหละ ยังจะมาเรื่อย ๆ นี่ก็เพราะเราเป็นห่วงในหัวใจของชาติไทยเรา ทั้งหมด
มารวมอยู่จุดนี้ จึงต้องพยายามตะเกียกตะกาย รบกวณบรรดาพี่น้องทั้งหลายออกอ้อน
เอาทุกแบบ ที่จะเข้าสู่หัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา สำหรับเราไม่เอาอะไรเลย ฟังซินะ

ติดันมาเท่าไรแล้ว สตางค์หนึ่งเราไม่เคยสนใจที่จะรับมาเป็นของเรา มีเท่าไรออกหมดๆ เพราะอำนาจแห่งความเมตตาสงสารนั้นแหละไม่ใช่อะไร สงสารลูกหลานไทยของเราจะไม่มีมรดกให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์แก่ชาติของตน เราจึงต้องตะเกียกตะกาย

สำหรับเราเองเราไม่มีอะไรแล้ว เราพูดให้ชัดเจนประกาศอย่างเปิดเผยเลยจากหัวใจดวงนี้ เราไม่มีอะไรแล้วบรรดาสมมุติที่จะเข้ามาผ่านในหัวใจนี้ สมมุติที่ตั้งที่เราเสาะแสวงหานี้ เป็นสมมุติประเภทดี แน่ๆ เราก็ชวนขวยเต็มทีเพื่อพี่น้องลูกหลานไทยเรา เราไม่ได้เพื่อเล็ก ๆ น้อย ๆ นะ ถ้าเรามีอันนี้ไว้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ในชาติไทยของเราแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างมีค่าขึ้นโดยลำดับ แข็งขึ้นเรื่อย ๆ ขอให้ได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวงเงินของเราก็จะแข็งตัวขึ้น ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างแข็งไปตามๆ กันเพราะทองคำเป็นสำคัญ เราจึงต้องเสาะแสวงหาจุดสำคัญนี้

เราก็มองหวังอีก หวังสุดท้ายนะ เราเขียนพินัยกรรมอย่างแบบตายตัวด้วยนะ เวลาเราตายแล้ว ให้เอาพินัยกรรมเราอ่านประกาศ เท่ากับตัวของเราเองออกประกาศเลย สมบัติเงินทองข้าวของบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่นำมาบริจาคในงานศพของเราว่าจ้างเถอะ สำหรับเงินนี้เราจะเอาเข้าคลังหลวงทั้งหมด แต่เราบอกว่าจะซื้อทองคำเข้าคลังหลวง อันนี้ก็ไม่ว่า ขอให้เข้าคลังหลวงแหละ แต่จุดใหญ่เรามุ่งซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเลยทีเดียว

เราไม่เอาอะไรเราบอก สำหรับเราเอาแต่ไฟมาเผาเท่านั้น สิ่งที่มีชีวิตพวกที่มีชีวิตอยู่นี้อาศัยเหล่านี้ เราจะเอาทั้งหมดเข้าไป นี่วาระสุดท้ายของเรา เปิดให้ชัดเจนเราจวนจะตายแล้วนี่ว่าไง จะอยู่ไปกี่วันก็คืน อาศัยลมหายใจเป็นผู้พิพากษาดัดสินอย่างใหญ่หลวงมาก โลกนี้สัตว์โลกอยู่กับลมหายใจ พอลมหายใจขาดเท่านั้นขาดไปหมด ใครจะว่ามีอะไรๆ ก็ว่ากันไปลมๆ แล้งๆ ไปอย่างนั้น แต่ที่สมบุกสมบันมากอยู่ที่ใจ อยู่ที่ตรงนั้น เพราะฉะนั้นจึงให้หาสาระสำคัญเข้าสู่ใจ สิ่งเหล่านั้นอาศัยช่วงเวลา ไม่ว่าท่านว่าเรารู้กันทราบกันทั่วหน้า แต่จิตใจที่เกี่ยวกับบาปกับบุญกับศีลกับธรรมอะไรนี้ไม่ได้คิดกันนะ เราจึงได้กระตุกเข้าไปเรื่อย ๆ

เมื่อมันเปิดออกไปแล้วมันเห็นหมดนี้จะว่าไง พระพุทธเจ้าสอนไว้ค้ำได้ที่ตรงไหน ไม่มีที่ค้ำเลย ในสามแดนโลกธาตุนี้มีศาสดาองค์เดียวที่มองโลกได้ตลอดทั่วถึงหมดในบรรดาสมมุติทั้งหมด นิพพานเป็นแดนวิมุตติ นั่นท่านอยู่นิพพานท่านดูเรื่องสมมุติทั้งหมดอย่างตลอดทั่วถึง จึงเรียกว่า โลกวิทู รู้แจ้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง คือศาสดาองค์เอกของเรา ท่านนำเหล่านี้มาสอนโลก ให้พากันพิจารณาตามท่านสอนนะ ถ้าข้ามพระพุทธเจ้าก็เท่ากับเหยียบหัวพระพุทธเจ้า แล้วก็จมลงในนรก ๆ

มีพระพุทธเจ้าเท่านั้นเราตายใจหมอบราบเลย เวลาเข้าถึงกันแล้ว เราเคยคิดว่า พระพุทธเจ้าองค์นั้นๆ นี่เป็นความคาดคะเน คิดไว้ธรรมดา เหมือนพระพุทธเจ้า เป็นองค์ๆ อยู่ตรงนั้นๆ เป็นอย่างนั้นนะมันวาดภาพพจน์ออกไป แต่เวลาจำเข้าไปถึง กันแล้วมันเป็นเหมือนกับน้ำมหาสมุทรทะเลหลวง คือแม่น้ำไหลมาจากสายใดๆ คือ บรรดาสัตว์โลกที่สร้างบารมีมา เป็นแม่น้ำไหลเข้ามาหามหาสมุทรทะเลหลวง ที่เรียกว่า แดนนิพพาน ใครสร้างมากน้อยจะค่อยหนุนเข้ามาใกล้เข้ามาๆ ผู้ที่กำลังสร้างความดี งามทั้งหลายก็หนุนกันเข้ามาเรื่อยๆ น้ำสายต่างๆ ที่ไหลมาพอลงน้ำมหาสมุทรแล้ว เป็นมหาสมุทรอันเดียวกันหมด จะเรียกน้ำสายนั้นสายนี้ไม่ได้เลย

อันนี้บรรดาผู้สร้างบารมีมา เมื่อเข้าถึงแดนนิพพานฝั่งเท่านั้นละ เป็นเหมือนกับ แม่น้ำไหลเข้าสู่มหาสมุทร เรียกมหาสมุทรคำเดียว พระพุทธเจ้าหรือท่านผู้ใดที่บริสุทธิ์ วิมุตติ พอจำเข้าไปตรงนั้นแล้วเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมดเลย ไม่มีว่า องค์นั้นองค์นี้ เข้าเป็นอันเดียวกันหมด นั่นเป็นอย่างนั้น ให้มันรู้ชัดๆ ในหัวใจซิ แต่ ก่อนเราก็คาดอย่างนั้นละ คาดพระพุทธเจ้าองค์นั้นองค์นี้ พอเข้าถึงนั้นแล้วเป็นอัน เดียวกันหมดเลย มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังนี้ยังว่าอวดอยู่หรือ ผู้สอนสอนแทบเป็น แทบตายด้วยความเมตตา ผู้ที่หาบมูตรหาบคูมายุ้งจะมากัดค้ำนตันทานธรรมมันจะ จมตลอดไป พวกนี้หาวันฟื้นไม่ได้ พวกที่จะจมตลอดไปคือค้ำนธรรมะพระพุทธเจ้า

ใครค้ำนธรรมะพระพุทธเจ้า จะเก่งขนาดไหนก็เก่งแต่ลมปาก เก่งแต่พิธีมานะ ของกิเลสที่จะเหยียบหัวเจ้าของเท่านั้นเอง ที่จะเก่งอย่างอื่นไม่มี ถ้ายอมรับพระพุทธเจ้า แล้วเรียกว่ายกตนขึ้นทันที ใครยอมรับพระพุทธเจ้า กราบไหว้พระพุทธเจ้า ปฏิบัติตาม ทางของศาสดาแล้ว เรียกว่ายกตนๆ เทิดทูนพระพุทธเจ้าไปในตัวๆ เสร็จ ถ้าใคร คัดค้ำนตันทานธรรมพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นศาสดาองค์เอกนี้ เท่ากับเหยียบหัว พระพุทธเจ้า แล้วก็เหยียบหัวตนเองไปพร้อมกัน จมไม่มีวันฟื้นฟูขึ้นมาได้เลย ท่าน ทั้งหลายจำเอานะ

เราพยายามที่สุดแล้วสอนโลก สอนอย่างแม่นยำเสียด้วยไม่ได้สงสัย การเรียน มาตามตำรับตำรา สารุ เราไม่ได้ประมาทนะ เรียนไปถึงไหนความสงสัยติดแนบๆ ไป ตามนั้นละ แทรกไปนั้น มันไปแบ่งกินๆ แต่พอเวลามันจำเข้ามาในหัวใจนี้หมดเลยนะ เรื่องที่ว่าบาปบุญ นรกสวรรค์ มีหรือไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง กราบพระพุทธเจ้าอย่างราบ เลย ขอให้เข้าถึงหัวใจอย่างเดียวกันแล้วหายสงสัย ไม่มีจะถามกันละ พระพุทธเจ้า พระ อรหันต์ทั้งหลายท่านไม่ได้ถามกัน ไม่ว่าภายนอกภายใน ภายในคือความบริสุทธิ์ ท่าน ถามกันหาอะไร สนุทธิฎุโก สุตยอดผางเข้าไปเท่านั้นไม่ต้องไปถามใคร

ที่นี้สิ่งที่จะรู้รอบตัวนั้น แบบบาปบุญ นรกสวรรค์ พรหมโลก นิพพาน นี้รอบตัว ท่านก็รู้รอบไปหมดแบบเดียวกัน ตามภูมิของท่าน แล้วก็ไปพยานกันได้เป็นอย่างดี แล้วท่านจะไปถามกันหาอะไร นั้นละครพระพุทธรเจ้าเมื่อเข้าถึงใจแล้วหายสงสัยไปหมด ไอ้เรื่องกิเลสเข้าอยู่ในใจมีแต่ความสงสัยสนเท่ห์ แยกแ่งกองทุกข์เต็มหัวใจ คนที่ไม่มีธรรมนั้นละคือคนทุกข์ที่สุด เป็นมหาเศรษฐีก็มหันตทุกข์อยู่ในนั้น เรื่อยๆเอาวัตถุ มาเป็นความสุขมาเป็นเกียรติของคนนั้น เกียรติลมๆ แล้งๆ เกียรติที่แท้จริงคือบุญกุศล ความดีงามอยู่ในใจแล้วนี้เกียรติสำคัญ ไม่ต้องไปหาใครที่ไหนแหละ

พูดนี้ก็ยื่นเข้ามาหาพระเรา เวลานี้พระเรากำลังเป็นบ้าหายศหาลาภ อรรถธรรมที่เลิศเลอมันไม่ยอมมอมนะ พระพุทธรเจ้าสอน บวชเข้ามาไล่เข้าในป่า นั้นละเกียรติยศชื่อเสียง ความบริสุทธิ์บริบูรณ์เลิศเลออยู่ในป่านั้น รุกขมูลเสนาสน์ บรรพชาอุปสมบทแล้ว ให้ท่านทั้งหลายเข้าไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื้อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ้งลอมฟาง ที่แจ้งก็คืออัปโภคาส แล้วให้อยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้น ตลอดชีวิตเกิด ยาวชิว อุตสาหโห กรรมโย ให้ทำความอุตสาหพยายามอย่างนั้นตลอดชีวิตเกิด นี่เป็นคำสอนของพระพุทธรเจ้า

คำสอนของกิเลสมันไล่เข้าตลาดกระดูกหมูกระดูกวัว ที่นี้พระเราแทนที่จะเข้าป่า ตามที่พระพุทธรเจ้าสอนมันไม่ได้ไปนะ โดดเข้ากระดูกหมูกระดูกวัว เข้าหายศหาลาภหาชื่อเสียงต่างๆ นานา เป็นแบบของกิเลส แบบส้วมแบบถ่านไปหมด แล้วเอาแบบส้วมแบบถ่านมาประดับตน ว่าเป็นของสวยของงามเหยียบหัวพระพุทธรเจ้าไปมีอย่างเหวอ ผู้ที่เสาะแสวงหาอรรถธรรมภายในใจ ท่านไม่ไปหาสิ่งเหล่านั้นนอกๆ ลมๆ แล้งๆ ท่านหาที่ใจนี้ เต็มอยู่ในหัวใจอยู่ไหนสบายหมด นั้นละครพระ นั้นละครของพระ เป็นอย่างนั้น ยศของพระไม่มีอะไรเกินธรรม สมบัติของพระก็คือธรรม ศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติ รวมยอดเลย วิมุตติญาณทัสนะสมบัติ อยู่ในนั้นหมดพอ ไม่ต้องไปหาอะไร

อย่างพวกเราปัจจุบันนี้บวชเข้ามาไม่ได้หาศีลธรรมดังที่กล่าวมานะ มันหาแต่ยศแต่ลาภแต่ชื่อเสียงอะไรต่างๆ นานา เป็นบ้าแย่งตำแหน่งแย่งอำนาจกัน เวลานี้สมเด็จพระสังฆราชเรากำลังถูกกินโต๊ะมาหลายปีแล้วนะ ใครก็จะแย่งเป็นสมเด็จพระสังฆราชๆ แขงเข้าไปว่าทำหน้าที่แทนท่านนั้น ตัวหัวมันจริงๆ จะเป็นสมเด็จพระสังฆราชแทน ทั้งๆ ที่สมเด็จพระสังฆราชท่านยังทรงพระชนม์อยู่ หยาบไหมพระประภทนี้ หยาบไหม ใครจะกราบไหว้บูชาได้ลงคอ

ศีลธรรมมีอยู่ดูซิ นี้ไม่ใช่ศีลธรรม มันเรื่องของความสกปรกโสภม เรื่องตะกตะกลาม เรื่องโลก เป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมด เอามาติดกับพระทำไม ถ้าเป็น

พระของศาสดาจริง ๆ แล้วจะไม่เอาสิ่งนี้เข้ามาเกี่ยวข้องเลย สะอาดแสวงหาศีลหาธรรม รักษาศีลให้เข้มงวดกวดขันไม่ให้มีต่างพร้อยตลอดไปเลย เอาชีวิตจิตใจเข้าแลก เอาชีวิตจะขาดศีลอย่าให้ขาดอย่าให้ต่างพร้อย ให้เต็มตัว ๆ ศีล จากนั้นก็สมาธิ บำเพ็ญจิตใจให้เข้าสู่ความสงบร่มเย็น เป็นที่พึ่งภายใน จิตมีความสงบ จากนั้นก้าวออกสู่ปัญหา พิจารณาโลกให้กระจ่างแจ้งไปหมด เป็น โลกวิทู ขึ้นมาภายในหัวใจดวงนั้น แล้วนั้นละยศของท่านเต็ม ท่านไม่ไปหาอะไรไม่ไปหาที่ไหน

หาอะไรภายนอก ดันเดาเกาหมัดไป เตียวนี้มันเป็นอย่างนั้น ไม่ได้สนใจใน ศาสนานะ อยู่ในศาสนามันซัดศาสนาลงมาภายในตัวของมัน ซัดหัวเจ้าของไม่ต้องพูด แหละ ซัดหัวแล้วซัดไปทุกสิ่งทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่ากิเลสมันซัดได้หมด ซัดโลก ซัดโอรธ ซัดหลง สูงขนาดไหนถ้าลงซัดสามกองนี้เข้าไปแล้วแหกไปด้วยกัน ความทุกข์เต็มอยู่ใน กิเลสตัวเหล่านี้แหละ ใครจะขึ้นจรวดดาวเทียมก็ขึ้นไป แต่กิเลสอยู่ที่หัวใจ ขึ้นจรวดมัน ก็อยู่บนจรวดนั้นแหละไม่ได้ไปไหน ถ้าธรรมอยู่หัวใจแล้วอยู่ที่ไหนก็ตามจำไปหมด สว่างไสวไปหมด นั่นละธรรมพระพุทธรเจ้า

เวลานี้ศาสนามากำลังจะหมดแล้วนะ มีแต่กิเลสเหยียบย่ำทำลาย ไปที่ไหนก็ริยา การแสดงออกมีแต่เรื่องกิเลสตีตลาด ๆ ธรรมไม่มี ดีไม่ดีพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมนี้ ชะยะเขียงไม่ยากฟังกัน แล้วต่อไปนี้ชาวพุทธเราจะไปวัดไปวา นี้ จะต้องด้อม ๆ มอง ๆ ไปนะ ถูกกิเลสมันดูถูกเหยียดหยาม พูดเยาะเย้ยถากถางประเภทต่าง ๆ ไปละ นี้เขาจะไปวัด เขาจะไปสวรรค์นิพพาน เราดูซิพวกนี้เขาจะไปสวรรค์นิพพาน ดีละเขาจะไม่ได้มา แย่งหาปลาเรา หาปลาที่ไหน ๆ สะดวกสบายไม่มีใครมาแย่งปลาเรา นั่น ปลา ก็คือมูตร คือคุณนั่นเอง ไม่มีใครมาแย่งมูตรแย่งคุณเรา ความหมายว่าอย่างนั้น มันเลขขนาดนั้น นะจิตใจของคนทุกวันนี้

สูงก็สูงแต่ชื่อแต่นามที่ตั้งกันลม ๆ แล้ง ๆ ความจริงไม่ได้สูงในหัวใจ มันมีแต่ มูตรแต่คุณเต็มหัวใจ มันจะเอาความวิเศษวิโสมาจากไหน ว่าปกครองบ้านเมืองก็เอา กิเลสไปปกครองกัน ก็บีบบังคับกันอยู่นั้นตลอดเวลา ใครก็มีแต่จะเอาไรต์เอาเปรียบ เรื่องไหนก็เอาพุงเข้ากาง ๆ ในนั้น เรื่องการงานแง่ใด ๆ ออกมา เอาพุงตัวเองเข้าไปกาง ในนั้น เหยียบประชาชนให้แหลกเหลวไปหมดทั่วประเทศเขตแดน นี้ละกิเลสไปไหนหา ความสุขความสงบร่มเย็นไม่ได้ ถ้าธรรมไปที่ไหนเย็นไปเลย เป็นอย่างนั้นละเย็น ธรรม ฟังเหตุฟังผลเพื่อความถูกต้องดีงาม อยู่กันด้วยความสงบสุข

สุขอยู่ที่นี้ นะ ไม่ได้สุขอยู่ที่ความดีความดีนั้น อย่างตะกละตะกลามอยู่ทุกวันนี้ เป็นบ้าไปทั้งพระทั้งฆราวาส มันเป็นแบบเดียวกัน เขาก็เป็นเราก็คือเป็น แม้ที่สุดผู้พูดนี้ก็ ไม่ได้ปฏิเสธตัวเองว่าไม่เป็น เป็นเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป เพราะธาตุขันธ์เป็นสมมุติมันก็

เป็นไปด้วยกันนั้นแหละ ส่วนจิตที่เป็นวิมุตติแล้วไม่ต้องพูด พระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลายจะอยู่ในท่ามกลางมูตรคือธาตุชั้นที่เป็นสมมุติ ท่านก็วิเศษวิโส เลิศเลออยู่ภายในท่ามกลางชั้นนั้นแหละ ให้มีอย่างนั้นบ้างซิ ให้มีความเลิศเลออยู่ท่ามกลางชั้น อย่าให้มีตั้งแต่มูตรคุดเต็มอยู่ในส้วมในถาน มองไปมีแต่มูตรแต่คุดเต็มอยู่ในส้วมในถาน บ้านก็เป็นบ้านส้วมบ้านถาน เมืองเป็นเมืองส้วมเมืองถาน วัดเป็นวัดส้วมวัดถาน พระเถระประชาชนเป็นมูตรเป็นคุดไปหมด เลอะเทอะไปหมดใช้ไม่ได้ นี่คือไม่มีธรรมเข้าชะล้าง

มันยิ่งสกปรกรกรุงรังเข้าโดยลำดับนะทุกวันนี้ เราดูไม่ได้ เราพูดจริงๆ เราไม่ได้พูดถูกเหยียดหยาม เอาธรรมมาทางซี ธรรมเป็นความเสมอภาคไปหมด เอาธรรมมาทางลงกันได้คนเรา ถ้าไม่เอาธรรมมาทาง ให้กิเลสมาทางนี้ไม่มีคำว่าลงกัน เอาเหล็กไปตามๆ กันเลย กองทุกซึกไม่มีใครเกินพวกมีกิเลสหนาๆ ปัญญาหายาบๆ ดีดดินด้วยลากด้วยศตด้วยสรรเสริญเยินยอ ได้เท่าไรไม่พอๆ ไม่พอกับกิเลส มันจะพอยังไงกิเลสก็เหมือนไฟเชื้อไฟเข้าสู่ไฟ เอ้า ไฟเชื้อเข้าไปเท่าไรเปลวมันจืดเมฆมนเห็นไหมล่ะ มันจะดับด้วยการไฟเชื้อเข้าไปไม่มีไฟ ต้องถอยเชื้อออกมา แล้วไฟไม่มีที่ไหม้มันก็ดับของมันเอง นี่กิเลสไฟเข้าไปๆ เชื้อของกิเลสไฟเข้าไปเป็นเชื้อไฟมันก็ร้อนไปตามๆ กันหมดทั่วโลกทั่วดินแดน

เรานะวิตกวิจารณ์ คิดดูซิได้พูดเกี่ยวกับทั้งชาติ ศาสนาเวลานี้ เราพูด เพราะธรรมครอบไปหมดแล้วทำไมจะพูดไม่ได้ ธรรมสอนโลกสอนไม่ได้มีอย่างเหอ พระพุทธเจ้าสอนโลกมากก็กบก็กัลป์มาแล้วทุกๆ พระองค์ นี่ธรรมก็เป็นธรรมประเภทเดียวกันทำไมจะสอนโลกที่สกปรกให้สะอาดไม่ได้ ตามกำลังของผู้ที่จะรับไปได้มากนักน้อย ต้องสอนกันวันยังค่ำนั้นแหละ เราพูดจริงๆ เราสอนโลกนี้เราไม่ได้สงสัยในธรรมที่เราจะไปสอนว่าจะผิดไป ไม่มีผิด เพราะฉะนั้นจึงพูดผางๆ ออกไปตามความจริงเลย ธรรมต้องเป็นแต่ความจริง พูดออกไปอย่างตรงไปตรงมา ทางกิเลสมันว่าขวานผ่าซาก ธรรมท่านตรงไปตรงมา ตั้วขวานผ่าซากละตัวสร้างพิชสร้างภัยแก่โลกเวลานี้ ไม่มีที่ไหนตัวตำหนิว่าขวานผ่าซากนั้นละตัวที่เลวที่สุดคือตัวนี้เอง ให้พากันจดจำนะ

ให้ระลึกถึงศีลถึงธรรมนะ ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรมพระพุทธเจ้า อย่าเป็นบ้ากับกิเลสมันจะจมกันทั้งโลกเมืองไทยเรานี้ละ ว่าชาวพุทธๆ มันมีแต่ชื่อเฉยๆ ตัวจริงพุทธไม่มี มีแต่กิเลสเต็มหัวใจ คลังกิเลส แล้วคลังส้วมคลังถานคลังพินไฟอยู่ในนี้หมด พากันจำเอานะ เอละพอ

ผู้กำกับ มี ณ.หนูแก้วศรี คอลัมน์วิจารณ์ธรรม ประจำวันจันทร์ ชื่อเรื่องว่า

แม้แต่พระเมืองด้วยกันก็ไม่รับ

หลังจาก “หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน” เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด จันทิงหันเข้าแล้ว ลูกศิษย์เข้าไปกราบเรียนว่า “พระธรรมทูตจากออสเตรเลียมากราบเยี่ยม มารับพัดครับ เขาให้เป็นชั้นราชครับ” หลวงตาจึงเทศนาว่าการเอาว่า อย่าเป็นบ้านะ ได้พัดแล้วเป็นบ้า ถ้าอยู่ธรรมดาไม่เป็นไร พอได้พัดเข้ามาเป็นบ้าเลยนะเรา หลวงตาบัวจึงเอาไว้ข้างบน ถ้าอยู่ด้วยกันมันจะเป็นบ้า ต้องแยกกันอยู่ นี่ท่านอยู่ออสเตรเลีย มารับพัดชั้นราชา วาจันนะ จึงว่าให้ระวังเป็นบ้าพัดนะ เพราะฉะนั้นเราจึงเอาไว้คนละแห่ง พัดเจ้าคุณบัวอยู่ข้างบน หลวงตาบัวอยู่ข้างล่าง (หยุดก่อนคือพัดหลวงตาบัวพัดเจ้าคุณเอาไว้ข้างบน หลวงตาบัวอยู่ข้างล่าง อย่าให้มาคละเคล้ากันมันจะเป็นบ้ากันทั้งข้างบนข้างล่าง เข้าใจหรือ เออว่าไป) ไม่ให้มาคละเคล้ากันมันจะเป็นบ้า เข้าใจไหม มันก็แปลกนะละ แต่ถ้าตามอัยยาศัยนี้เป็นธรรมดา เช่นอย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านพระราชทานพัดหรือยศให้พระ ก็เป็นพระราชอัยยาศัยของท่านไม่เสียความงาม งามหูงามตานำเคารพบูชา

ไอ้ที่ติดดินเสนอขอยศนี้ซิ แหมอุจาดมากพระเรา ! เสนอไปเรื่อยๆ ไปถึงเจ้าคุณนะนั้นคุณนะนี้ ขอยศนั้นยศนี้ ไอ้เราทุเรศจริงๆ นะพระด้วยกัน มองเห็นกันเราก็พระนั้นก็พระ สะดุดทันที เรื่องศีลเรื่องธรรมมันไม่สนใจ เป็นบ้าไปกับโลกกับสงสารกับมูตรกับคูไปหมด

เรื่องศีลเรื่องธรรมเรื่องเลิศเรื่องเลอไม่สนใจ เวลาเป็นอย่างนั้น กำลังยกยอกิเลสขึ้นเป็นทองคำทั้งแท่ง เหยียบทองคำคือธรรมชาติที่เลิศเลอแห่งธรรมทั้งหลายนั้น ลง ยกมูตรยกคูขึ้นให้เป็นของดิบของดี มันจะดีได้ยังงายยกมูตรยกคู ยกขึ้นมาถึงจุมูกก็เหม็นที่จุมูก ยกขึ้นไปไหนเหม็นไปเรื่อยๆ เหม็นคลุ้งไปทั่วโลกธาตุ ของไม่ดีเหม็นไปหมด แต่ของดีอยู่ที่ไหนหอมหวาน

ท่านว่า “สีลนุโธ อนุตฺตโร” ศีลหอมหวานทั่วทุกทิศทุกทาง

ครับ....หลวงตาท่านเทศน์อย่างตรงไปตรงมาไม่มีอ้อมไม่มีค้อม

ยังจำได้ว่า คราวที่เลื่อนสมณศักดิ์ปีที่แล้ว ได้มีการยัดเงินให้นักข่าวเอาไปประกาศทางหน้าหนังสือพิมพ์ด้วยคำโกหกหลอกลวง ประกาศให้ลั่นไปทั่วประเทศว่า “พระธรรมกิตติวงศ์” ราชบัณฑิต ป.ธ.9 แห่งวัดราชโอรสาราม เขตจอมทอง ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขึ้นเป็นรองสมเด็จพระพุฒาจารย์ลงมาจริง ๆ กลับไม่ใช่

คราวนั้นก็เป็มือของพระ ถ้าไม่ออกมาจากพระแล้วใครจะรู้ ?

ที่มันน่าอึ้งใจก็ตรงที่ว่า พระใกล้ชิดของ “สมเด็จพระพุฒาจารย์” ผู้แทบจะไม่มีผลงานด้านพระศาสนาอะไรเลย ก็ได้รับการเสนอชื่อให้เลื่อนขึ้นเป็นเจ้าคุณชั้น

เทพ กับพระอีกรูปหนึ่งที่น่ากำลั้งพระและขรรษาสเข้ากลุ่มรุมทุบตี “นายทองก้อน วงศ์สมุทร” ในพุทธมณฑลก็ได้รับการปูนบำเหน็จให้เลื่อนขึ้นเป็นเจ้าคุณชั้นเทพกับเขาด้วย
ดีเลวช่างมัน เอาคนใกล้ตัวไว้ก่อน ??

มาคราวนี้ก็เอาอีก เอาคนใกล้ตัวให้ข้ามหัวพระรุ่นปู่ ให้ขึ้นเป็นชั้นรองสมเด็จพระเจ้า
ยังนำความลับจากที่ประชุมยัดใส่มีือนักข่าวบางคน ให้ประโคนโหมข่าวไปทั่วประเทศ
ก่อนที่จะนำรายชื้อขึ้นทูลเกล้าฯเพื่อทรงพระราชวินิจฉัย

คงไม่ต้องถามหาความมี “หิริโอตตปเป” กับพระจำพวกนี้อีกแล้ว แม้แต่
ยายอย่างชาวบ้านร้านตลาดยังหาไม่เจอ เมื่อกระทำการเสียอย่างนี้แล้วจะไม่ให้
ประชาชนเขาเสื่อมศรัทธาต่อพระเจ้าพระสงฆ์ได้อย่างไร

การประกาศไม่รับมหาเถรสมาคมของพระสายปฏิบัติวัดป่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ จึงมี
เหตุผลน่าฟังมากที่สุดทีเดียว พอมาถึงวันนี้ถือว่าแต่พระสายปฏิบัติวัดป่าแต่ฝ่ายเดียวเลย
แม้แต่พระเมืองที่เป็นเจ้าคณะปกครองหรือพระระดับมันสมองในวงการสงฆ์ เขาก็
ประกาศรับกันไม่ได้แล้ว

ถึงขนาดมีการลงขันร่วมทุนกันจัดทำหนังสือ เรื่อง “สมณศักดิ์ บัลลังก์แห่ง
อำนาจ” ออกมาแจกจ่ายเป็นจำนวนถึง 50,000 เล่ม เพื่อประกาศให้สังคมเขารู้กันให้ทั่ว
ว่าการพิจารณาเลื่อนและตั้งสมณศักดิ์คราวนี้ มหาเถรสมาคมได้พิจารณาไปตามกรอบ
ของพระธรรมวินัย กฎหมายและจารีตประเพณีหรือไม่

ฉีกหน้าพระผู้ใหญ่ให้เห็นกันชัด ๆ ก็คราวนี้ !!

ณ. หนูแก้ว

มีต่อวันอังคารครบ วิจาร์ณธรรม วันอังคาร

สมณศักดิ์ : บัลลังก์แห่งอำนาจ

คาดการณ์ว่าวันนี้ วันอังคารที่ 29 พฤศจิกายน หนังสือแฉพฤติกรรมอันมิชอบ
ในการจัดทำรายชื่อผู้ได้รับการเลื่อนและตั้งสมณศักดิ์ 5 ธันวาคม คงจะถูกนำออกสู่
สายตาพระเจ้าพระสงฆ์ทั่วประเทศกันไปทั้งหมดแล้ว ทั้งหมดที่วันนี้คือ แจกจ่ายทั้งหมด
50,000 เล่ม

ร้อนนำไปทั้งวงการสงฆ์ก็คราวนี้ !!

ทำไมจะไม่ให้ถึงกับร้อนฉ่าเล่า ก็ในเมื่อคณะผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้คือพระสังฆาธิ
การกลุ่ม “สังฆทัศน์” ว่ากันว่า เป็นพระชั้นผู้ใหญ่ระดับมันสมองในวงการสงฆ์ล้วน ๆ
ทุกรูปทุกองค์ต่างมีลูกศิษย์ลูกหากระจัดกระจายอยู่ทั่วสังฆมณฑล ประการสำคัญยิ่งกว่า
สิ่งอื่นใดก็คือ เนื้อหาคำคมในหนังสือที่มีชื่อว่า “สมณศักดิ์ : บัลลังก์แห่งอำนาจ” เล่มนี้
มีแต่ความจริงในทุกตัวอักษร

สมณศักดิ์ก็คือชั้นยศที่ในหลวงทรงพระราชทานให้พระสงฆ์ ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ผู้มีผลงานด้านการสร้างประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติและพระศาสนาเป็นอเนกอนันต์ ตามที่มหาเถรสมาคมและรัฐบาลนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย

แต่คราวนี้ไม่ใช่ ! ที่ว่าไม่ใช่ก็เพราะหลักเกณฑ์การพิจารณารายชื่อได้ผิดแผกแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์เดิมๆ ที่เคยถือปฏิบัติสืบทอดติดต่อกันมานานหลายชั่วอายุคน เพราะแทนที่จะพิจารณาให้เป็นตามความอาวุโสโดยสมณศักดิ์ ตามกฎหมาย และตามหลักจารีตประเพณี แต่กลับเบี่ยงเบนไปจัดให้กับพระที่ใกล้ชิดกับสายอำนาจเสียเป็นส่วนใหญ่

จัดให้พระรุ่นหลานได้เลื่อนชั้นขึ้นเป็นรองสมเด็จพระป่อยให้พระเถระรุ่นปู่รุ่นทวด ผู้มีคุณูปการอันใหญ่หลวงต้องก้มลงกราบ ณ เบื้องกันขณะขึ้นอาสนสงฆ์ในการประกอบราชพิธี การทำลายแบบแผนและประเพณีปฏิบัติเช่นนี้ แทนที่พระผู้ใหญ่สายอำนาจจะมีสำนึกได้เอง และแทนที่จะฟังกระแสวิพากษ์วิจารณ์ทางหน้าหนังสือพิมพ์ ฉบับเล็กๆ น้อยๆ บ้าง ก็กลับทำเป็นเพิกเฉย ทำเป็นหลับไม่รู้ตัวไม่เห็น

ทำเป็นทองไม่รู้ร้อนชะงัดงั้น

พอมาถึงวันนี้แล้วเป็นไง ??

หนังสือเล่มนี้จึงแฉพฤติกรรมของพระสายอำนาจอย่างสิ้นไส้สิ้นพง

เนื้อหาใจความในหนังสือเล่มนี้ มีอยู่ว่า การพิจารณาเลื่อนสมณศักดิ์คราวนี้ มิได้คำนึงถึงหลักพระธรรมวินัย กฎหมายและจารีตประเพณีอันดีงาม เพราะพิจารณาให้ความเห็นชอบให้นำรายชื่อพระราชาคณะชั้นธรรม ซึ่งมีอาวุโสโดยสมณศักดิ์อันดับที่ 10 และ 14 ในจำนวนพระราชาคณะชั้นธรรมฝ่ายมหานิกายทั้ง 29 รูป ขึ้นกราบทูลฯ

โดยไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนว่า เพราะเหตุใดจึงต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบข้ามพระราชาคณะชั้นธรรมซึ่งมีอาวุโสทางสมณศักดิ์เป็นอันดับ 1 และ 2 แบบข้ามกันไปข้ามกันมาเช่นนี้ ซึ่งควรจะดำเนินไปตามขั้นตอน ตามหลักพระวินัย กฎหมายและจารีตประเพณีอย่างแท้จริง เพื่อเป็นการเทิดทูนพระบารมีธรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้สูงส่งยิ่งๆ ขึ้นไป

ในหนังสือฉบับนี้ ยังได้หยิบยกเอาวิธีปฏิบัตินับแต่สมัยโบราณมาสอนพระสายอำนาจให้รู้ถึงวิธีปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ฉบับที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน ซึ่งให้เห็นถึงหลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนสมณศักดิ์ ประเพณีการพิจารณาเลื่อนสมณศักดิ์ และการพิจารณาเลื่อนสมณศักดิ์ในยุค 2005 นอกจากนี้ยังมีการเทียบเคียงกับประเด็นทางพระวินัย ประเด็นทางกฎหมาย และประเด็นทางจารีตประเพณีไว้พร้อมสรรพ

ในบทสรุปสุดท้ายยังชี้ทางสว่างให้เห็นว่า เมื่อมหาเถรสมาคมพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยมีได้คำนึงถึงจารีตประเพณีที่เคยปฏิบัติ ที่ยึดถืออาวุโสโดยสมณศักดิ์และอายุพรรษาประกอบกัน ก็ไม่น่าจะเป็นการพิจารณาโดยมีชอบต่อจารีตประเพณี

หากแต่พิจารณาให้เป็นไปเพื่อที่จะให้เป็นฐานแห่งอำนาจ เพื่อมุ่งประโยชน์สุขแก่ตนเองและผู้ใกล้ชิด โดยปราศจากความถูกต้องและชอบธรรม

ซึ่งหากหนังสือฉบับนี้ (จำนวน 5 หมื่นเล่ม) ได้ถูกนำเผยแพร่ออกไปในวงกว้าง ความร้าวฉานย่อมเกิดแก่วงการคณะสงฆ์อย่างแน่นอน ในอนาคตจะไม่มี ความเคารพยำเกรงในธรรมวินัยต่อกันอีกต่อไปแล้ว

ผู้น้อยจะขาดความเคารพในผู้ใหญ่ สมณศักดิ์ชั้นยศจะขาดความศักดิ์สิทธิ์ สรรพราคาค่าวิ่งเต้นซื้อขายสมณศักดิ์ก็จะสิ้นค่าสิ้นราคา...

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา ชัดเจนแล้ว เต็มใจเสนอไปแล้วหรือที่รายชื่อไปหาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (ยังไม่เห็นออกมาครับ แต่เห็นว่าเอายศใส่หนังสือพิมพ์ ให้ไปพิมพ์ออกมาประกาศแล้ว) เอาเงินไปยัดหนังสือพิมพ์ ได้ยินว่าฉันไม่ใช่เธอ ฟังว่าบางฉบับว่าฉัน อันนี้ด้วยความถูกต้องชอบธรรมมาตั้งเดิมแต่ติกดาบรรพกาลไหนๆ ก็มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ที่จะพระราชทานยศให้แก่พระองค์ใดก็ตาม ใครจะไปเสนออะไรข้ามพระองค์ไม่ได้ ตามหลักความถูกต้องดีงามเป็นเรื่องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านนั่นเอง

ท่านจะทรงรับสั่งจะพระราชทานยศบรรดาศักดิ์ให้พระองค์ใด เจ้าคุณ เจ้าฟ้า ชั้นใดก็ตาม เป็นเรื่องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น นอกนั้นมันจะเอาเงินไปยัดให้หนังสือพิมพ์ หรือหนังสือไหนกองเท่าภูเขา ก็ไม่มีความหมาย ความหมายอยู่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น นี่เรื่องหลักธรรมพูดให้ฟังอย่างนี้ละ อย่างอื่นไม่มีความหมาย ที่ตั้งเหล่านี้ไม่มีความหมาย มีความหมายอยู่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น รอพระองค์จะรับสั่งยังงั้นนั่นเด็ดขาดมาพร้อมเลย ถูกต้องดีงามมาพร้อม ยอมรับกันทั้งประเทศ ในสังฆมณฑลเราตลอดประชาชนยอมรับด้วยกันหมด ทำอย่างนี้ไม่มีใครยอมรับละ เราพูดเพียงเท่านั้นละ พูดแทรกตรงนี้ นอกนั้นก็ไม่มีอะไร เอ้าว่าอะไรต่อไปอีก

(อาจารย์พิมพ์พา วัดเขื่อนจุฬาภรณ์ ถวายเงินไทย ๑ หมื่นบาท ดอลลาร์ ๑๐๐ ดอลลาร์) เอามาถวายเฉยๆ หรือจะเอาเหรียญเราไปขายอีก ไม่ได้นะเหรียญเราอย่ามาขุ่นนะ เราไม่ต้องการ เราเอาธรรมสอนโลกมาตลอดเวลา เราไม่ได้เอาเหรียญไปสอนโลก

พระพุทธเจ้าเออธรรมสอนโลก ไม่ได้เอาเหรียญไปสอนโลก ใ้ห้ดกกันทั้งหมดเราไม่เล่นด้วยเลย มีอะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ การ์ตูนครับ อันนี้สะเป็นคนหน้าเหลี่ยม นี้ออกว่า “เย็บปากเพราะดาวพุธ” ดาวพุธถอยหลังเลยเย็บปากไม่พูดไม่จา นี้ออก “หุบดับเพราะสนธิ” สนธิพูดทุกวันศุกร์เลยหุบดับ (เอ๋ว่าไป) อันนี้สี่ภาพนะสะ จมูกงามมาแล้วครับ “ท่านสมัคร ดุสิต ครับ มีข่าวว่าจะมีการปฏิวัติ” “ปฏิวัติรัฐบาลหรือ” “ไม่ใช่ ปฏิวัติรายการคุณนั่นแหละ” (ปฏิวัติรายการคุณ) รายการเขาทางทีวีละครับ เพราะรู้สึกเพื่อเจ้าไร้สาระ เยอะแยะ (เอ้อ ปฏิวัติ เอ้า ถ้างั้นเราก้ช่วยปฏิวัติด้วย เข้าใจหรือ เอ้อ หลวงตาช่วยปฏิวัติด้วย มีเท่านั้นแหละไม่มากมายอะไร)

อันนี้หน้ากับหลานครับ “น้ำเมื่อไหร่จะไปอาบน้ำเสียที” “ไล่น้ำไปอาบน้ำทำไม” “ก้หน้าไม่โปร่งใส มองตัวตนน้ำไม่ชัดเจน” นี้อะ หน้าหน้าเหลี่ยมละครับ (ไม่ชัดเจน เอ้าๆ มองให้ชัดเจนซิ เอ๋ว่าไป) อีกภาพครับ “ข้าข้านี้จริงๆ อาจารย์กิตติศักดิ์ปุด ขาวเรื่องทหารมาปรึกษาเรื่องปฏิวัติ ถ้าทหารปฏิวัติเขาไม่มาปรึกษาอาจารย์กันหรอก” “แล้วเขาปรึกษาใคร” “ปรึกษาหมอดู” (เอ้อ เอละ นี่มันอะไรเราก้เลยลืมาอ่าน) กาน้ำเดือด แล้วมีภาษาอังกฤษว่า “ทักษิณ สนธิ” อยู่ด้วยกันในกาน้ำครับ เดือดด้วยกัน (เดือดด้วยกัน เอ้อ มันเดือด มันเดือดไป เราช้เก็ยจฟังมัน)

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz